

A meghallgatási tisztviselő zárójelentése a COMP/F2-36.820 és a COMP/F2-37.275 Peugeot SA ügyekben

(Az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat 15. és 16. cikkével összhangban – HL L 162., 2001.6.19., 21. o.)

(2006/C 149/06)

A szóban forgó ügyben hozott határozattervezet a következő észrevételeket veti fel a felek meghallgatáshoz való jogát illetően.

Ez az ügy a márkakereskedők és a végső fogyasztók által benyújtott panaszok következtében született, melyek szerint a Peugeot SA a Hollandiából és Németországból származó Peugeot gépkocsik exportjának korlátozására szolgáló intézkedéseket alkalmazott.

2004. április 30-án a Bizottság Franciaországban az Automobiles Peugeot SA-hoz, Németországban a Peugeot Deutschland-hoz, és Hollandiában a Peugeot Nederland-hoz kifogási nyilatkozatot juttatott el, melyben előzetesen megállapította, hogy a vállalat „olyan általános stratégiát fogadott el, melynek célja a határokon átnyúló, a végső fogyasztóknak szánt gépkocsieladások visszaszorítása volt, és ezáltal a több tagállamban található saját elosztó hálózatának tagjai közötti márkán belüli verseny korlátozása.”

Németországra vonatkozóan a Bizottság négy kifogást állapított meg: „a hálózathoz márkakereskedő-tagjainak jutalmazására szolgáló elemek; bizonyos árleszállítási akciók; a hálózathoz tartozók áruval történő ellátásának korlátozása, és a márkakereskedőkre gyakorolt nyomás, ami az exportra történő eladás korlátozására szolgált.”

Hollandiát illetően, a Bizottság négy, a németországi kifogásokhoz hasonló jellegű kifogást állapított meg, melyek a következők: „i. a márkakereskedők jutalmazására szolgáló korlátozó politika, ii. korlátozó politika alkalmazása több árleszállítási kampány során, iii. a márkakereskedők korlátozott ellátására vonatkozó politika, és iv. több márkakereskedő figyelmeztetése és hozzájuk intézett direkt beavatkozás, ami az exportkorlátozások stratégiájának megvalósítására szolgált.”

A felek 2004. május 11-én és 12-én a Bizottság épületében megtekinthették a dokumentumot.

A felek által benyújtott indokolt kérelem következtében a kifogási nyilatkozat megválaszolásának eredeti határidejét 2004. július 30-ig meghosszabbították.

A felek lemondtak a formális szóbeli meghallgatáshoz való jogukról.

A Peugeot-nak a kifogásokat tartalmazó közleményre intézett válaszát követően a Bizottság további vizsgálatokat hajtott végre. Az összegyűjtött kiegészítő információk fényében a Bizottság felülvizsgálta állásfoglalását a kifogási nyilatkozat német részére vonatkozóan, amit aztán megszüntetett.

Ami az ügy holland részét illeti, a zárójelentés-tervezet megtartja az eredetileg említett kifogásokat, ami a márkakereskedők korlátozó jutalmazására szolgáló politikájára, valamint az utóbbiakra gyakorolt nyomásra vonatkozott.

Az átláthatóság és a Bizottság aktájába való nagyobb mértékű betekintés érdekében, 2005. május 26-án tényeket tartalmazó levelet és mellékleteket küldtek el a felek számára. Az említett levélben ismertetett indokolások és megfontolások nem jelentettek újabb kifogásokat, hanem minden fél részére lehetővé tették, hogy a védelmükre vonatkozó hasznos megjegyzéseket megtegyék, összefüggésben a korábban ismertetett kifogásokkal.

A felek 2005. június 27-én nyújtották be megjegyzéseiket.

Az említett eljárás keretében a felek az aktákba való betekintésre vonatkozóan tettek fel kérdéseket. A felek 2003 áprilisában a meghallgatási tisztviselő részére levelet küldtek.

Ennek alapján a Peugeot úgy vélte, a Bizottság által 2003 áprilisában folytatott vizsgálat során az eljárásra vonatkozó garanciákat nem tartották be. A jogi felülvizsgálat eredményét tartalmazó két dokumentumot elkobozták, melyeknek elkészítésére a Peugeot saját ügyvédeit kérte fel az 1999. szeptember 22-i és 23-i ellenőrzést követően és melyeken a „szigorúan bizalmas” felirat szerepelt. Peugeot kérte az említett iratok visszaszolgáltatását, ami 2003. április 14-én, a Versenypolitikai Főigazgatóság épületében tartott ülésen megtörtént. A dokumentumok visszaszolgáltatásáról szóló jegyzőkönyv világosan mutatja, hogy az említett dokumentumokat a vállalat védekezésének előkészítése során fogalmazzák meg, és amelyek ezzel összefüggésben az ügyvéd és ügyfele közötti levelezésre vonatkozó védelem alá esnek. 2003. április 28-án a meghallgatási tisztviselő, aki ezidőben volt megbízva az ügygel, úgy ítélte meg, hogy bizottsági szolgálatok által megfogalmazott levél következtetése szerint garantálva volt, hogy az ügyre vonatkozó iratok egyetlen példányát sem őrizték meg, és azokat végső soron nem használják fel a vállalat ellen, ezért a folyamatban lévő eljárás a védelemre vonatkozó jogokat tiszteletben tartotta. Az említett tisztviselő azt is megerősítette, hogy a Bizottság tisztviselőinek tevékenysége az említett dokumentumokra vonatkozóan csak egy minimális és szükséges ellenőrzésre terjedt ki.

Tekintettel a fentiekre, úgy ítélem meg, hogy a szóban forgó ügyben a meghallgatáshoz való jogot tiszteletben tartották. Véleményem szerint a végleges határozattervezet csak azokra a kifogásokra alapul, melyek tekintetében a feleknek lehetőségük volt állásfoglalásukat ismertetni.

Brüsszel, 2005. szeptember 21.

Karen WILLIAMS
